

Ще паднатъ въвъ прахътъ
 Тиранитѣ сурови
 И нѣма да звучатъ
 Вечъ тежитѣ окови.

При Тунджа, Витѣ и Ломѣ
 Спихтъ налитѣ душмани,
 Треператъ гърмишеомъ
 Свещенитѣ балкани,
 И руссиятъ орелъ
 Надъ свойтѣ малки братя,
 Съсъ слава е прострѣлъ
 Крила си, катъ обятѣя.

О скоро ще цѣфти
 Миръ въ нашитѣ дворища,
 Животъ ще се роди
 Изъ наш'тѣ пепелища!
 Славянска Голгота!
 О Тракио прѣкрасна!
 Искупни ни грѣха
 Сждбата ти ужасна!

Привѣтствувамъ те днесъ,
 Гоудино моя златна,
 Катъ ангелъ благовѣсть,
 Като зора приятна,
 Давно твой бързи ходъ
 Чрезъ вишния дѣсница
 Отъ щастие, миръ и плодъ,
 Да бжде върволица.